

[Korsgaard.]

gaa eller ikke? Udenfor Tinget er der jo mange, der er meget kloge, og om dem, der er herinde i Tinget, vil neppe de, der er udenfor, sige, at de er kloge, saa skal det siges, at de er det, kommer man vist til selv at sige det; ellers er nu en Gang, om jeg saa maa sige, Tonen, ogsaa Rigsdagsmændene imellem, blevet den at opflamme Befolkningen til at finde, at os herinde er der ikke meget ved.

Men altsaa, hvem kan bedømme, om Banken kan gaa eller ikke? Jeg stiller ikke mig selv op som en klogere Mand end Mænd i Almindelighed, men jeg siger til de saakaldte kloge, at jeg betragter ikke mig selv som mindre klog end de. Jeg forlanger at blive taget fuldkommen lige saa højtideligt, som de paagældende mener, man skal tage dem, ikke mere, men ej heller mindre. At kunne bedømme, om en Bank kan gaa eller ikke, ja, det afhænger selvfølgelig af saa mange Forhold, men jeg ser ingen som helst Grund til, at et Menneske, som gennem sit Liv dog til en vis Grad er trænet i Erhvervsvirksomhed, ikke skulde have samme Forudsætninger, naar ellers hans Forstand er nogenlunde paa Højde med de andres, som de andre kan have, og ud fra den Forstand, jeg har, kan jeg ikke se rettere end, at der er Betingelser for, at en Bank som Landmandsbanken kan gaa.

Jeg bygger dette paa Bankens Regnskab for det sidste Aar, som jeg et lille Øjeblik maa vende tilbage til, et Bankregnskab, som trods et Underskud paa rundt regnet 135 Mill. Kr. kun havde et Driftstab paa 300 000 Kr. Jeg vil hævde, at havde Banken ikke haft denne Gæld, vilde Driftsresultatet i Stedet for 300 000 Kr.s Underskud have været 6,2 Mill. Kr.s Overskud.

Fra dette Beløb maa trækkes normale Tab paa Bankdrift; de er ikke trukket fra i disse Penge, og her kommer vi for saa vidt til det springende Punkt. Hvor store kan saadanne Tab antages at være? Her er vi inde paa et rent statistisk Forhold, kan jeg vel næsten sige. Jeg har gjort Forsøg paa at skaffe dette oplyst og har fra Kilder, som jeg maa antage er tilstrækkelig gode, faaet oplyst, at man normalt kan regne med et Driftstab af 1 p. m. af Bankens Balance.

Da Landmandsbankens Balance, efter at det usunde er skilt fra, vel kan antages at komme til at ligge rundt regnet ved $\frac{1}{2}$ Milliard Kr., vil det normale Tab altsaa blive $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. pr. Aar. Trækker vi denne $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra de 6,2 Mill. Kr., har vi 5,7 Mill. Kr. Lad os tage det mere rundeligt og sige, at der kun bliver 5 Mill. Kr. tilbage.

Det er den Margin, man har at regne med, aldeles bortset fra Renterne af den Aktiekapital, der indskydes. Saa vidt jeg kan se, giver det en stor Sandsynlighed for, at Banken kan gaa, og jeg har i hvert Fald ikke set nogen, der med forstandig Begrundelse kunde hævde, at en saadan Sandsynlighed ikke er til Stede.

Under disse Forhold er det altsaa, jeg er af den Overbevisning, at Statens Økonomi er bedst tjent med, at Banken fortsætter, altsaa fordi jeg paa den ene Side tror, at Bankens Drift kan bære sig, og paa den anden Side tror, at Afviklingen af de forskellige Virksomheder, der maa afvikles, baade under Hensyn til det økonomiske Resultat og ud fra Erhvervsbetragtninger bedst lader sig gennemføre derved, at Banken fortsætter. Men det vil jo altid kunne omtvistet, om Banken vil kunne gaa eller ikke, det afgørende her som i al økonomisk Virksomhed bliver jo, at man har den rette Ledelse.

Efter Loven, som den nu vil blive vedtaget, faar Ministeren jo Hals- og Haandsret over Valget af den rigtige Ledelse. Man kan sige, at det er en overmaade stor Magt, man herved giver Ministeren, og jeg mener, det er det, men med megen Magt følger jo stort Ansvar, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil forstaa sit Ansvar.

Jeg vil paa intet Punkt give Ministeren Direktiver i Retning af, hvilke Ledere han bør vælge og hvilke ikke, men jeg vil have Lov til, hvis Ministeren griber fejl, at paakalde det Ansvar, som Ministeren paatog sig ved at tage denne Lov. Lad Magten og Æren blive den paagældende Ministers, men ogsaa Skammen, hvis det skulde vise sig, at der blev grebet forkert.

De nuværende Ledere — gode eller ikke, det skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme — har begaaet Fejl, det vil de sikkert selv erkende. Men hvilken Bankledelse har ikke begaaet store Fejl i disse Aar? Lad os se paa et Engagement som det i Kalundborg, som Handelsbanken, saa vidt jeg ved, bærer Hovedansvaret for, og det er jo den Bank, som man ellers priser som den, der aldrig begaar Fejl. Lad os se paa Kulforretningen i Korsør: Milliontab paa efter mine Begreber højst besynderligt Grundlag; det var en anden Bank. Altsaa, at Banker kan fejle, det er givet.

Hvem der vil være den rigtige Ledelse, skal jeg ikke kunne bedømme. Jeg tror, der har været Tale om, at der ogsaa skulde Politikere ind i Ledelsen, og jeg tror at vide, at mange Politikere har vendt sig imod dette med Foragt. Jeg forstaaer ikke Be-